

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1788/2003

(2003. gada 29. septembris),

ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē

(OV L 270, 21.10.2003, lpp. 123)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Padomes Regula (EK) Nr. 2217/2004 (2004. gada 22. decembris)	L 375	1	23.12.2004
► <u>M2</u>	Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2006 (2006. gada 18. septembris)	L 265	8	26.9.2006

Grozīta ar:

► <u>A1</u>	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās akts	L 157	29	21.6.2005

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1788/2003

(2003. gada 29. septembris),

ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1984. gada 31. marta Regula (EEK) Nr. 856/84, ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 804/68 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju ⁽²⁾, no 1984. gada 2. aprīļa šajā nozarē ievieša papildmaksājumu sistēmu. Sistēmas darbības termiņš ir vairākas reizes pagarināts, jo īpaši ar Padomes 1992. gada 28. decembra Regulu (EEK) Nr. 3950/92, ar ko nosaka papildmaksājumu piena un piena produktu nozarē ⁽³⁾, un pēdējoreiz līdz 2008. gada 31. martam ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1256/1999, ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 3950/92, ar ko nosaka papildmaksājumu piena un piena produktu nozarē ⁽⁴⁾.
- (2) Lai lietderīgi izmantotu gūto pieredzi, kā arī lai vienkāršotu un precizētu sistēmu, Regula (EEK) Nr. 3950/92 jāatceļ un noteikumi, kas reglamentē sistēmu, kuras darbības termiņš ir pagarināts, jāpārveido un jāprecizē.
- (3) Sistēmas galvenais mērķis ir samazināt piedāvājuma un pieprasījuma nelīdzsvarotību piena un piena produktu tirgū un šā iemesla dēļ radušos struktūrpārpalikumus, tādējādi panākot lielāku tirgus līdzsvaru. Tādēļ no 2008. gada 1. aprīļa tā jāturpina piemērot turpmākos septiņus secīgos divpadsmit mēnešu periodus.
- (4) Jāpatur spēkā 1984. gadā pieņemtā metode, ar kuru paredzēts piemērot maksājumu piena daudzumam, kas savākts vai pārdots tiešajam patēriņam virs noteiktā garantijas sliekšņa. Minētais garantijas sliekšnis noteikts katrai dalībvalstij kā garantētais kopējais daudzums references piena tauku saturam.
- (5) Maksājums jānosaka preventīvā līmenī un dalībvalstij tā jāmaksā, tiklīdz ir pārsniegts valsts references daudzums. Tādā gadījumā maksājums dalībvalstij jāsadala starp ražotājiem, kas veicinājuši limita pārsniegšanu. Pēdējiem jābūt atbildīgiem attiecībā pret dalībvalsti par savas iemaksas veikšanu attiecīgā maksājuma veikšanai sakarā ar to, ka viņi pārsnieguši pieejamo daudzumu.
- (6) Dalībvalstis maksā maksājumu ELVGF Garantiju nodaļai atbilstoši valsts references daudzuma pārsniegumam, kas samazināta par 1 % pēc vienotas likmes, lai ņemtu vērā bankrota gadījumus vai dažu ražotāju pilnīgu nespēju veikt savu iemaksu attiecīgā maksājuma samaksai.
- (7) Dalībvalstīm jāatvēr noteikts laiks maksājuma sadalīšanai starp ražotājiem un tās samaksāšanai ELVGF Garantiju nodaļai. Ja viņi nevar ievērot noteikto termiņu, jānodrošina tas, ka attiecīgās

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2003. gada 5. jūnijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 90, 1.4.1984., 10. lpp.

⁽³⁾ OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2028/2002 (OV L 313, 16.11.2002., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 160, 26.6.1999., 73. lpp.

▼B

summas ir pieejamas ELVGF Garantiju nodaļā, atskaitot tās no mēneša atmaksājumiem dalībvalstij. Tas saistīts ar atkāpšanos no procedūras, kas noteikta Padomes 2000. gada 26. septembra Regulā (EK) Nr. 2040/2000 par budžeta disciplīnu (¹).

- (8) Regulā (EEK) Nr. 3950/92 paredzēta atšķirība starp piegādi un tiešo tirdzniecību. Pieredze liecina, ka jāvienkāršo pārvalde, atļaujot veikt tikai pilnpiena piegādi un izslēdzot visus citus piena produktus. Tādējādi tiešajā tirdzniecībā turpmāk jāiekļauj piena pārdošana un tieša nosūtīšana patērētājiem, kā arī visa citu piena produktu pārdošana un nosūtīšana.
- (9) Katram piegādei paredzētajam individuālajam references daudzumam jābūt atbilstoši reprezentatīvai tauku normai, kas noteikta, atsaucoties uz esošajām un maināmajām normām saskaņā ar paredzamajiem noteikumiem. Jāparedz noteikumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu minimālas atšķirības saglabāšanu starp individuālā reprezentatīvā tauku satura vidējo svērtu lielumu un attiecīgo valsts references tauku saturu.
- (10) Jāparedz vienkāršota procedūra, lai sadalītu individuālos references daudzumus starp piegādēm un tiešo tirdzniecību, nosakot pienākumu sniegt Komisijai nepieciešamo informāciju minētā sadalījuma veikšanai un maksājuma aprēķināšanai. Minētais sadalījums jāveic, pamatojoties uz ražotāju rīcībā esošajiem references daudzumiem divpadsmit mēnešu periodā, sākot no 2003. gada 1. aprīļa. To daudzumu summa, ko dalībvalstis sadalījušas ražotājiem, nedrīkst pārsniegt valsts references daudzumus. Valsts references daudzumi jāveido vienpadsmit periodiem, sākot no 2004. gada 1. aprīļa, un tajos jāņem vērā iepriekšējās sistēmas dažādās sastāvdaļas.
- (11) Nepieciešams noteikt, kādā veidā tiek ņemts vērā piena tauku saturs, veidojot piegādāto daudzumu galīgo pārskatu. Jāuzsver, ka nekādos apstākļos nav pieļaujamas individuālas uz samazināšanu vērstas korekcijas piegādātā piena tauku saturā vai piena separēšanā, sadalot to vairākās sastāvdaļās, kā rezultātā samazinās maksājumi par visiem daudzumiem, kas pārsniedz dalībvalstī garantēto kopējo daudzumu. Ņemot vērā to, ka attiecīgie daudzumi ir necīgi, tiešajā tirdzniecībā nav nepieciešams ievērot tauku saturu.
- (12) Lai nodrošinātu sistēmas efektīvu darbību, iemaksu attiecīgā maksājuma samaksai no ražotājiem iekasē tie pircēji, kuri ir visizdevīgākajā situācijā nepieciešamo darījumu veikšanai un kuri tādēļ jānodrošina ar nepieciešamiem līdzekļiem minētās iemaksas iekasēšanai. Savukārt jebkura iekasētā summa, kas pārsniedz dalībvalstij paredzēto maksājumu, jāizmanto valsts pārstrukturēšanas programmu finansēšanai un/vai jāatlīdzina atsevišķām ražotāju kategorijām vai tiem, kuri atrodas ārkārtas situācijā. Tomēr, ja ir konstatēts, ka dalībvalstij maksājums nav jāmaksā, jebkurš iekasētais avanss jāatlīdzina.
- (13) Pieredze liecina, ka, īstenojot minēto sistēmu, tiek iepriekšpieņemta valsts rezerves pastāvēšana, kas, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, dod iespēju ražotājiem iegūt papildu daudzumus vai jauniem ražotājiem uzsākt savu darbību, un kas jebkādu iemeslu dēļ papildināta ar jebkuriem daudzumiem, kuri netiek piešķirti individuāli vai vairs netiek piešķirti individuāli. Lai dalībvalstis varētu risināt īpašas, objektīvu kritēriju radītas situācijas, jāļauj papildināt valsts rezervi, veicot vispārēju visu references daudzumu samazinājumu vai atskaitījumus no šiem galīgi nodotajiem daudzumiem.
- (14) Lai nodrošinātu sistēmas pietiekami elastīgas pārvaldības saglabāšanu, perioda beigās dalībvalstīm jāļauj pārdalīt neizmantotos references daudzumus vai nu valsts līmenī, vai starp pircējiem.

(¹) OV L 244, 29.9.2000., 27. lpp.

▼B

- (15) Ražotāju nepietiekama references daudzumu izmantošana var aizkavēt piena ražošanas pienācīgu attīstību. Lai izvairītos no šādām problēmām, dalībvalstīm jābūt spējīgām pieņemt lēmumu, ka neaktivitātes vai būtiskas nepietiekamas izmantošanas gadījumā ievērojamā laika periodā, neizmantojamam references daudzumam jāpāriet valsts rezervē, lai to pārdalītu citiem ražotājiem. Tomēr jāparedz noteikumi tādiem gadījumiem, kad ražotāji, kuri kādā laika posmā nespēj ražot produkciju, vēlas atsākt ražošanu.
- (16) Izrādās, ka individuālo references daudzumu daļu pagaidu nodošana dalībvalstīs, kuras to atļāvušas, uzlabo sistēmas efektivitāti. Tomēr šo mehānismu nevajag īstenot tad, ja tas varētu būt pretrunā ar strukturālajām tendencēm un pielāgojumiem, nevajadzētu nepietiekami novērtēt grūtības pārvaldē, kā arī bijušajiem ražotājiem, kuri pārtraukuši ražošanu, nevajadzētu atļaut saglabāt kvotu laikā, kas noteikti nepieciešams tās nodošanai pašreizējam ražotājam.
- (17) Ieviešot minēto sistēmu 1984. gadā, tika izveidots princips, ka, saimniecību pārdodot, iznomājot vai nododot mantojumā, attiecīgo references daudzumu nodod pircējam, nomniekam vai mantniekam kopā ar konkrēto zemi. Nebūtu lietderīgi grozīt minēto sākotnējo lēmumu. Tomēr tādos nodošanas gadījumos, kad pušu starpā nepastāv vienošanās, jāpiemēro valsts noteikumi, lai aizstāvētu pušu likumīgās intereses.
- (18) Lai turpinātu piena ražošanas pārstrukturēšanu un uzlabotu vidi, principam, ka references daudzumi ir piesaistīti saimniecībām, jānosaka daži izņēmumi un dalībvalstīm jādod izvēles iespēja, vai ieviest valsts vai reģionālo pārstrukturēšanas programmu. Dalībvalstīm arī jābūt tiesībām organizēt references daudzumu nodošanu arī citā veidā, nevis tikai veicot atsevišķus darījumus starp ražotājiem.
- (19) Saskaņā ar references daudzumu nodošanas dažādajiem veidiem un izmantojot objektīvos kritērijus, dalībvalstīm jāļauj daļu nodotā daudzuma ieskaitīt valsts rezervē.
- (20) Pieredze, kas gūta, piemērojot papildmaksājumu sistēmu, liecina, ka references daudzumu nodošana juridiskā ceļā, piemēram, ar nomu, kas ne vienmēr noved pie pastāvīgas attiecīgo references daudzumu piešķiršanas pārņēmējam, var radīt papildu izmaksas piena ražošanā, tādējādi kavējot ražošanas struktūru pilnveidošanu. Lai stiprinātu references daudzumu regulējošo ietekmi piena un piena produktu tirgū, dalībvalstīm jāļauj, vadoties pēc objektīviem kritērijiem, ar nomas vai līdzīgu juridisku līdzekļu palīdzību valsts rezervē to pārdalīšanai nodotos references daudzumus sadalīt pašreizējiem ražotājiem, īpaši tiem, kas tos jau iepriekš izmantojuši. Dalībvalstīm ir jābūt tiesībām organizēt references daudzumu nodošanu arī ar citiem līdzekļiem, nevis tikai veicot atsevišķus darījumus starp ražotājiem.
- (21) Lai izvairītos no ražošanas līdzekļu cenu palielināšanas vai atšķirīgas attieksmes radīšanas, jāuzsver, ka kvotu iegūšanas vai nodošanas gadījumā aizliegta visa veida valsts finansiāla palīdzība.
- (22) Galvenais šajā regulā paredzētā maksājuma mērķis ir noregulēt un stabilizēt piena produktu tirgu. Tādēļ no minētā maksājuma radušies ieņēmumi jāizmanto piena nozares izdevumu finansēšanai.
- (23) Šīs regulas īstenošanas pasākumi jāveic saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko paredz procedūras Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanai ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

1. NODAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. No 2004. gada 1. aprīļa 11 secīgiem divpadsmit mēnešu periodiem (še turpmāk – “divpadsmit mēnešu periodi”) ar šo tiek ieviests maksājums (še turpmāk – “maksājums”) govs piena un citu piena produktu daudzumiem, kas realizēti attiecīgā divpadsmit mēnešu periodā, pārsniedzot I pielikumā noteiktos valsts references daudzumus.
2. Saskaņā ar 6. pantu minēto daudzumu sadala starp ražotājiem, nosakot atšķirības starp piegādēm un tiešo tirdzniecību, kā noteikts 5. pantā. Ievērojot 3. nodaļas noteikumus un nosakot atšķirību starp piegādēm un tiešo tirdzniecību, jebkura valsts references daudzuma pārsniegšanas gadījumu un no tā izrietošo maksājumu nosaka valsts ietvaros katrā dalībvalstī.
3. Valsts references daudzumu I pielikumā nosaka, neskarot iespējamo pārskatīšanu, ņemot vērā vispārējo stāvokli tirgū un īpašos apstākļus konkrētās dalībvalstīs.

▼A1

4. Čehijas Republikai, Igaunijai, Latvijai, Lietuvai, Ungārijai, Polijai, Slovēnijai un Slovākijai izveido īpašurestrukturizācijas rezervi, kā paredzēts I pielikuma g) tabulā. Šo rezervi atmaksā no 2006. gada 1. aprīļa tādā apmērā, par ko laikposmā no 1998. gada – Igaunijai un Latvijai – vai no 2000. gada – Čehijas Republikai, Lietuvai, Ungārijai, Polijai, Slovēnijai un Slovākijai ir samazinājies piena un piena produktu patēriņš saimniecības līmenī katrā no šīm valstīm. Lēmumu par rezerves atmaksāšanu un par tās sadalījumu starp piegādes kvotu un tiešās tirdzniecības kvotu pieņem Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1788/2003 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru, pamatojoties uz izvērtējumu par ziņojumiem, ko Čehijas Republika, Igaunija, Latvija, Lietuva, Ungārija, Polija, Slovēnija un Slovākija iesniedz līdz 2005. gada 31. decembrim. Šajos ziņojumos precizē pašreizējā restrukturizācijas procesa rezultātus un tendences attiecīgās valsts piena pārstrādes nozarē, un jo īpaši pārejā no ražošanas saimniecības vajadzībām un ražošanu tirgum.

▼A2

Bulgārijai un Rumānijai izveido īpašu restrukturizācijas rezervi, kā paredzēts I pielikuma g) tabulā. Šo rezervi atmaksā no 2009. gada 1. aprīļa tādā apmērā, par ko laikposmā no 2002. gada ir samazinājies piena un piena produktu patēriņš saimniecības līmenī katrā no šīm valstīm. Lēmumu par rezerves atmaksāšanu un par tās sadalījumu starp piegādes kvotu un tiešās pārdošanas kvotu pieņem Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru, pamatojoties uz izvērtējumu par ziņojumiem, ko Bulgārija un Rumānija iesniedz līdz 2008. gada 31. decembrim. Šajos ziņojumos precizē pašreizējā restrukturizācijas procesa rezultātus un tendences attiecīgās valsts piena pārstrādes nozarē, un jo īpaši pārejā no ražošanas saimniecības vajadzībām uz ražošanu tirgum.

5. Attiecībā uz Bulgāriju, Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Rumāniju, Slovēniju un Slovākiju norādītie valsts references daudzumi ietver visu govs pienu vai piena ekvivalentu, kas piegādāts pircējiem vai tieši pārdots patēriņam, kā noteikts šīs regulas 5. pantā, ņemot vērā, vai tas ražots vai tirgots atbilstīgi pārejas posma pasākumiem, ko piemēro šīm valstīm.

6. Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju maksājumu piemēro no 2007. gada 1. aprīļa.

▼B*2. pants***Maksājums**

Maksājums, kas maksājams par 100 kg piena, ir EUR 33,27 – 2004./2005. gada laika posmam, EUR 30,91 – 2005./2006. gada laika posmam, EUR 28,54 – 2006./2007. gada laika posmam un EUR 27,83 – 2007./2008. gada laika posmam un turpmākiem laika posmiem.

*3. pants***Maksājuma samaksa****▼M2**

1. Dalībvalstīm ir saistības pret Kopieni par maksājumu, kas radies, pārsniedzot I pielikumā paredzētos attiecīgo valstu references daudzumus, kas katrā valstī atsevišķi noteikti piegādēm un tiešajai tirdzniecībai, un pēc attiecīgā divpadsmit mēnešu posma, no 16. oktobra līdz 30. novembrim, iemaksā to Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondā (ELVGF), nepārsniedzot 99 % no maksājamās summas.

▼B

2. Ja 1. punktā paredzētais maksājums nav samaksāts noteiktajā termiņā, pēc apspriešanās ar Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda komiteju Komisija no mēneša avansa atskaita nesamaksātajam maksājumam līdzvērtīgu summu, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts veiktos izdevumus Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansējumu⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta un 7. panta 2. punkta nozīmē. Pirms lēmuma pieņemšanas Komisija brīdina attiecīgo dalībvalsti, kura savu nostāju dara zināmu vienas nedēļas laikā. Regulas (EK) Nr. 2040/2000 14. panta noteikumus nepiemēro.

3. Saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru Komisija nosaka šā panta īstenošanas kārtību.

*4. pants***Ražotāju iemaksas veicamajam maksājumam**

Saskaņā ar 10. un 12. panta noteikumiem maksājumu pilnībā sadala starp ražotājiem, kas bijuši saistīti ar katru no 1. panta 2. punktā minētā valsts references daudzuma pārsniegšanas gadījumiem.

Neierobežojot 10. panta 3. punktu un 12. panta 1. punktu, ražotāji ir atbildīgi attiecībā pret dalībvalsti par saskaņā ar 3. nodaļas noteikumiem viņiem aprēķinātās iemaksas veikšanu attiecīgā maksājuma samaksai, ņemot vērā faktu, ka ir ticis pārsniegts pieejamais references daudzums.

*5. pants***Definīcijas**

Šajā regulā:

- a) “piens” ir produkts, kas iegūts, slaucot vienu vai vairākas govīs;
- b) “citi piena produkti” ir jebkurš piena produkts, kas nav piens, jo īpaši vājpiens, krējums, sviests, jogurts un siers; attiecīgā gadījumā tos var pārvērst “piena ekvivalentā”, piemērojot koeficientus, kas noteikti saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru;
- c) “ražotājs” ir lauksaimnieks, kā noteikts 2. panta a) punktā Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām kopējā lauksaimniecības politikā un atbalsta shēmām

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

▼B

konkrētu kultūraugu audzētājiem⁽¹⁾, kam dalībvalsts ģeogrāfiskajā teritorijā pieder saimniecība un kas ražo un pārdod pienu vai kas gatavojas to darīt tuvākajā nākotnē;

- d) “saimniecība” ir saimniecības, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta b) punktā;
- e) “pircējs” ir uzņēmumi vai grupas, kas iepērk pienu no ražotājiem:
- lai to savāktu, fasētu, uzglabātu, dzesinātu un pārstrādātu, šos darbus veicot arī saskaņā ar līgumu,
  - lai to pārdotu vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kas veic piena vai citu piena produktu apstrādi vai pārstrādi.
- Jebkuru pircēju grupu tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā, kura veic administratīvās un grāmatvedības darbības, kas nepieciešamas maksājuma nomaksai tās locekļu uzdevumā, tomēr uzskata par pircēju. Šīs daļas pirmā teikuma nolūkā Grieķija tiek atzīta par vienu ģeogrāfisko apgabalu un tā var uzskatīt, ka valsts struktūra ir pircēju grupa, kā minēts iepriekš;
- f) “piegāde” ir ražotāja veikta piena piegāde pircējam, neiekļaujot citus piena produktus, neatkarīgi no tā, vai transportēšanu veic ražotājs, pircējs, minēto produktu pārstrādes vai apstrādes uzņēmums vai trešā persona;
- g) “tiešā tirdzniecība” ir piena pārdošana vai nodošana tieši patērētājam, kā arī citu piena produktu pārdošana vai nodošana, ja to veic ražotājs. Saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru un ievērojot “piegādes” definīciju, kas dota šā panta f) punktā, Komisija var precizēt “tiešās tirdzniecības” definīciju, jo īpaši lai nodrošinātu to, ka maksājuma sistēma attiecas uz visiem piena vai citu realizēto piena produktu daudzumiem;
- h) “realizācija” ir piena piegāde vai piena vai citu piena produktu tiešā tirdzniecība;
- i) “valsts references daudzums” ir references daudzums, kas I pielikumā noteikts katrai dalībvalstij;
- j) “individuālais references daudzums” ir ražotāja references daudzums jebkura divpadsmit mēnešu perioda 1. aprīlī;
- k) “pieejamais references daudzums” ir references daudzums, kurš pieejams ražotājiem divpadsmit mēnešu perioda 31. martā un par kuru aprēķina maksājumu, ņemot vērā visu attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā veikto nodošanu, pārdošanu, pārveidošanu un pagaidu pārdali, kā noteikts šajā Regulā.

2. NODAĻA

REFERENCES DAUDZUMU SADALĪJUMS

6. pants

Individuālie references daudzumi

1. Līdz 2004. gada 1. jūnijam dalībvalstis nosaka ražotāju individuālos references daudzumus, pamatojoties uz individuālo references daudzumu vai daudzumiem, kas sadalīti divpadsmit mēnešu periodā no 2003. gada 1. aprīļa saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3950/92 4. pantu.

▼A2

Attiecībā uz Bulgāriju, Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Rumāniju, Slovēniju un Slovākiju individuālie references daudzumi ir izklāstīti I pielikuma f) tabulā.

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

▼ A2

Attiecībā uz Bulgāriju, Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Rumāniju, Slovēniju un Slovākiju 12 mēnešu laikposms individuālo references daudzumu noteikšanai sākas: Ungārijai — 2001. gada 1. aprīlī, Maltei un Lietuvai — 2002. gada 1. aprīlī, Čehijas Republikai, Kiprai, Igaunijai, Latvijai un Slovākijai — 2003. gada 1. aprīlī, Polijai un Slovēnijai — 2004. gada 1. aprīlī un Bulgārijai un Rumānijai — 2006. gada 1. aprīlī.

▼ A1

Tomēr, lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ 95.pantu, Polija un Slovēnija var attiecīgos gadījumosnoteikt pagaidu individuālos references daudzumus, pamatojoties uz 12 mēnešu laikposmu, kas sākas 2003.gada 1. aprīlī, un līdz 2005. gada 1. aprīlim tām ir jānosakapastāvīgi individuālie references daudzumi. Līdz 2005. gada 1. aprīlim šīs regulas 3. un 4. pantu nepiemēro Polijai un Slovēnijai.

Attiecībā uz Poliju kopējā apjoma sadalījumu piegādēm un tiešajai tirdzniecībai Komisija pārskata, pamatojoties uz 2003. gada faktiskajiem datiem par piegādēm un tiešotirdzniecību, un - vajadzības gadījumā - koriģē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1788/2003 23. panta 2. punktamiņēto procedūru.

▼ A2

Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju kopējā apjoma sadalījumu piegādēm un tiešajai tirdzniecībai, kā noteikts I pielikuma f) tabulā, Komisija pārskata, pamatojoties uz 2006. gada faktiskajiem datiem par piegādēm un tiešo tirdzniecību, un — vajadzības gadījumā — koriģē saskaņā ar 23. panta 2. punkta paredzēto procedūru.

▼ B

2. Ražotājiem var būt viens vai divi individuālie references daudzumi – viens piegādēm un otrs pārdošanai. Ražotāja daudzumus no viena references daudzuma otrā var pārvērst tikai dalībvalsts kompetentā iestāde pēc ražotāja pienācīgi pamatota pieprasījuma.

3. Ja ražotājam ir divi references daudzumi, viņa iemaksu attiecīgā maksājuma samaksai aprēķina katram daudzumam atsevišķi.

4. Daļu no Somijas valsts references daudzuma, kas iedalīts 1. pantā minētajai piegādei, saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru var palielināt līdz 200 000 tonnu Somijas *SLOM* ražotāju atlīdzībai. Šo rezervi, kas piešķirama saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, drīkst izmantot vienīgi to ražotāju vārdā, kuru tiesības atsākt ražošanu ir skartas pievienošanās rezultātā.

5. Attiecīgā gadījumā individuālos references daudzumus groza katram attiecīgajam divpadsmit mēnešu periodam tā, lai katrai dalībvalstij piegādei paredzēto individuālo references daudzumu summa un tiešajai tirdzniecībai paredzēto individuālo references daudzumu summa nepārsniedz atbilstošo valsts references daudzuma daļu, kas pieņemta saskaņā ar 8. pantu, ņemot vērā jebkurus samazinājumus, kas veikti to ieskaitīšanai valsts rezervē, kā paredzēts 14. pantā.

*7. pants***Valsts rezerves daudzumu sadalījums**

Dalībvalstis pieņem noteikumus, kas ļauj ražotājiem visus daudzumus vai daļu no tiem piešķirt no valsts rezerves, kas paredzēta 14. pantā, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kuri jāpaziņo Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

▼B

3. NODAĻA

MAKSĀJUMA APRĒĶINĀŠANA

8. pants

References daudzumu pārvaldīšana

1. Saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru Komisija katrai dalībvalstij un katram periodam līdz attiecīgā perioda beigām pieņem sadalījumu starp valsts references daudzumu “piegādēm” un “tiešo tirdzniecību”, ņemot vērā ražotāju pieprasītos pārrēķinus starp piegādei un tirdzniecībai paredzētajiem individuālajiem references daudzumiem.

▼M2

Komisija 2005./2006. gadam saskaņā ar tādu pašu procedūru, kā arī Čehijas Republikai, Igaunijai, Kiprai, Latvijai, Lietuvai, Ungārijai, Polijai, Slovēnijai un Slovākijai pēc minētā laika beigām pēc attiecīgas dalībvalsts lūguma var arī pielāgot references daudzumu sadalījumu “piegādēm” un “tiešajai tirdzniecībai”. Lūgumu Komisijai iesniedz līdz 2006. gada 10. oktobrim. Komisija pielāgo sadalījumu pēc iespējas drīz.

▼B

2. Katru gadu līdz noteiktai dienai un saskaņā ar noteikumiem, kas jānosaka saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru, dalībvalstis nosūta Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai:

- a) veiktu 1. punktā minēto pielāgošanu;
- b) aprēķinātu maksājumu, kas viņiem jāmaksā.

9. pants

Tauku saturs

1. Katram ražotājam tiek noteikts references tauku saturs, kas attiecināms uz individuālo references daudzumu vai daudzumiem, kuri piešķirti konkrētajam ražotājam.

2. Šā panta 1. punktā minētais tauku saturs references daudzumiem, kas piešķirti ražotājiem 2004. gada 31. maijā saskaņā ar 6. panta 1. punktu, ir tāds pats kā konkrētā daudzuma references tauku saturs konkrētajā dienā.

▼A2

Attiecībā uz Bulgāriju, Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Poliju, Rumāniju, Slovēniju un Slovākiju references tauku saturs, kas minēts 1. daļā, ir tāds pats kā references tauku saturs daudzumos, kas ražotājiem piešķirti šādos datumos: Ungārijai — 2002. gada 31. martā, Lietuvai — 2003. gada 31. martā, Čehijas Republikai, Kiprai, Igaunijai, Latvijai un Slovākijai — 2004. gada 31. martā un Polijai un Slovēnijai — 2005. gada 31. martā, Bulgārijai un Rumānijai — 2007. gada 31. martā.

▼B

3. Minēto tauku saturu maina 6. panta 2. punktā minētā pārrēķina laikā un tad, ja ir iegūti vai nodoti references daudzumi, ievērojot noteikumus, kas paredzēti saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Jaunajiem ražotājiem, kuriem individuālais references daudzums kopējām piegādēm ir piešķirts no valsts rezerves, tauku saturu nosaka saskaņā ar 23. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

5. Attiecīgā gadījumā 1. punktā minēto individuālo references tauku saturu, šai regulai stājoties spēkā un pēc tam, pielāgo, ja ir nepieciešams, katra divpadsmit mēnešu perioda sākumā tā, lai katrai dalībvalstij individuālā reprezentatīvā tauku satura vidējais svērtais lielums nepārs-

▼B

niegtu II pielikumā noteikto references tauku saturu vairāk kā par 0,1 gramu uz kilogramu.

▼A2

Attiecībā uz Rumāniju references tauku saturu, kas noteikts II pielikumā, Komisija pārskata, pamatojoties uz datiem par visu 2004. gadu, un — vajadzības gadījumā — koriģē saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

▼B*10. pants***Piegādes maksājums**

1. Lai sagatavotu galīgo pārskatu par maksājumu, katra ražotāja piegādātos daudzumus palielina vai samazina, izmantojot koeficientus un ievērojot saskaņā ar 23. panta 2. punktu paredzētos noteikumus, lai atspoguļotu jebkuras atšķirības starp faktisko tauku saturu un references tauku saturu.

2. Ja to piegāžu summa valsts līmenī, kas pielāgotas saskaņā ar 1. punktu, ir mazāka nekā faktiskās piegādes, maksājumu aprēķina, pamatojoties uz faktiskajām piegādēm. Tādos gadījumos uz samazināšanu vērstu pielāgojumu proporcionāli samazina tā, lai pielāgoto piegāžu summa atbilstu faktiskajām piegādēm.

Ja saskaņā ar 1. punktu pielāgoto piegāžu summa ir lielāka nekā faktiskās piegādes, maksājumu aprēķina, pamatojoties uz pielāgotajām piegādēm.

3. Katra ražotāja iemaksu maksājuma samaksai nosaka ar dalībvalsts lēmumu pēc tam, kad piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantojot daļa ir pārdalīta vai nav pārdalīta, proporcionāli katra ražotāja individuālajiem references daudzumiem vai saskaņā ar dalībvalstu noteiktiem objektīviem kritērijiem:

- a) vai nu valsts līmenī, pamatojoties uz daudzumu, par kādu pārsniegts katra ražotāja references daudzums;
- b) vai vispirms pircēja līmenī un pēc tam attiecīgā gadījumā valsts līmenī.

*11. pants***Pircēju nozīme**

1. Pircēji ir atbildīgi par attiecīgo iemaksu iekasēšanu no ražotājiem atbilstīgi maksājumiem un tie pirms 23. panta 2. punktā noteiktā datuma un ievērojot saskaņā ar 23. panta 2. punktu noteikto kārtību samaksā dalībvalsts kompetentajai iestādei attiecīgo iemaksu summu, kas atskaitīta no piena cenas, kura samaksāta par limita pārsniegšanu atbildīgajiem ražotājiem vai, ja tas nav iespējams, savākta ar jebkuriem citiem atbilstošiem līdzekļiem.

2. Ja pircējs pilnībā vai daļēji aizstāj vienu vai vairākus citus pircējus, ražotājiem pieejamo individuālo references daudzumu ņem vērā esošā divpadsmit mēnešu perioda atlikušajā daļā pēc jau piegādāto daudzumu atskaitīšanas un ņemot vērā to tauku saturu. Tādus pašus noteikumus piemēro tad, ja ražotājs pāriet no viena pircēja pie cita.

3. Ja atskaites periodā ražotāja piegādātie daudzumi pārsniedz minētā ražotāja pieejamo references daudzumu, attiecīgā dalībvalsts var nolemt, ka pircējs kā attiecīgā ražotāja iemaksas avansu atbilstīgi maksājumam ietur daļu no tā piena cenas, ko ražotājs piegādājis, pārsniedzot references daudzumu, saskaņā ar dalībvalsts paredzētiem sīki izstrādātiem noteikumiem. Dalībvalsts var veikt īpašus pasākumus, lai dotu iespēju pircējiem ieturēt minēto avansu, ja ražotāji piegādā pienu vairākiem pircējiem.

12. pants

Maksājums par tiešo tirdzniecību

1. Tiešās tirdzniecības gadījumā katra ražotāja iemaksu maksājuma samaksai nosaka ar dalībvalsts lēmumu atbilstošā teritoriālā vai valsts līmenī pēc tam, kad tiešajai tirdzniecībai atvēlētā valsts references daudzuma neizmantotā daļa ir pārdalīta vai nav pārdalīta.
2. Dalībvalstis nosaka to, kā aprēķināt ražotāja iemaksas daļu attiecīgajā maksājumā, kas maksājams par tā piena kopējo daudzumu, kas pārdots, nodots vai izmantots pārdoto vai nodoto piena produktu ražošanai, piemērojot kritērijus, kas noteikti saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
3. Lai sagatavotu galīgo pārskatu par maksājumu, netiek ņemti vērā ar tauku saturu saistītie labojumi.
4. Saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru tiek noteikta kārtība, kādā maksājums veicams dalībvalsts kompetentai iestādei, kā arī tās samaksas datums.

4. NODAĻA

MAKSĀJUMA ADMINISTRĒŠANA

13. pants

Pārmaksātās vai nesamaksātās summas

1. Ja piegādes vai tiešās tirdzniecības gadījumā izrādās, ka ir jāmaksā maksājums un ka no ražotājiem iekasētā iemaksa ir lielāka nekā veicama maksājums, dalībvalsts var:
  - a) daļēji vai pilnībā izmantot pārmaksāto summu, lai finansētu 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos pasākumus; un/vai
  - b) daļēji vai pilnībā to atkārtoti sadalīt ražotājiem, kas pieder pie prioritārām kategorijām, kuras, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un termiņā, kas jānosaka saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru, noteikusi dalībvalsts, vai ražotājiem, kurus ietekmējuši ārkārtas apstākļi, kas radušies, piemērojot valsts noteikumus, kuri nav saistīti ar pašreizējo sistēmu.
2. Ja noteikts, ka maksājums nav jāveic, pircēju vai dalībvalsts iekasētais avanss jāatmaksā ne vēlāk kā līdz nākamā divpadsmit mēnešu perioda beigām.
3. Ja pircējs nepilda pienākumu un neiekasē ražotāju iemaksu maksājuma veikšanai saskaņā ar 11. pantu, dalībvalsts var iekasēt nesamaksāto summu tieši no ražotāja, neierobežojot sodus, ko tā var uzlikt pircējam, kurš nav pildījis savas saistības.
4. Ja ražotājs vai pircējs neievēro maksājuma termiņu, dalībvalstij par nokavēto maksājumu tiek maksāti procenti, kas jānosaka saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

14. pants

Valsts rezerve

1. Katra dalībvalsts kā daļu no I pielikumā noteiktajiem daudzumiem sagatavo valsts rezervi, jo īpaši, lai veiktu sadalījumu, kā noteikts 7. pantā. Valsts rezervi attiecīgā gadījumā papildina, ieskaitot atpakaļ dažus 15. pantā noteiktos daudzumus, paturot daļu no nodotajiem daudzumiem, kā paredzēts 19. pantā, vai vispārīgi samazinot visus individuālos references daudzumus. Minēto daudzumu sākotnējais izmantošanas mērķis, t.i., piegādes vai tiešā tirdzniecība, saglabājas.

▼B

2. Jebkuru dalībvalstij piešķirto papildu references daudzumu automātiski ieskaita valsts rezervē un sadala piegādēm un tiešai tirdzniecībai saskaņā ar paredzamajām vajadzībām.

3. Valsts rezervē ieskaitītajiem daudzumiem nav references tauku satura.

*15. pants***Neaktivitātes gadījumi**

1. Ja fiziska vai juridiska persona, kurai piešķirti individuālie references daudzumi, divpadsmit mēnešu periodā vairs neatbilst 5. panta c) punktā minētajiem nosacījumiem, minētie daudzumi pāriet valsts rezervē ne vēlāk kā nākamā kalendārā gada 1. aprīlī, izņemot gadījumu, ja viņš pirms minētā datuma atkal kļūst par ražotāju kā noteikts 5. panta c) punktā.

Ja attiecīgā fiziskā vai juridiskā persona atkārtoti kļūst par ražotāju ne vēlāk kā otrā divpadsmit mēnešu perioda beigās pēc darbības izbeigšanas, visu individuālo references daudzumu vai daļu no individuālā references daudzuma, kurš pārgāja no minētās fiziskās vai juridiskās personas valsts rezervē, atdod tai atpakaļ ne vēlāk kā 1. aprīlī pēc pieprasījuma iesniegšanas dienas.

2. Ja ražotāji vismaz viena divpadsmit mēnešu perioda laikā nerealizē daudzumu, kas līdzvērtīgs vismaz 70 % no viņu individuālā references daudzuma, dalībvalsts var lemt par to, vai viss neizmantotais references daudzums vai daļa no tā pāriet atpakaļ valsts rezervē un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tas notiek.

Dalībvalsts var noteikt, saskaņā ar kādiem nosacījumiem references daudzumu pārdala attiecīgajam ražotājam, ja viņš atsāk realizāciju.

3. Tomēr 1. un 2. punktu nepiemēro *force majeure* gadījumos un attiecīgi pamatotos gadījumos, kuri uz laiku ietekmē attiecīgo ražotāju ražošanas jaudu un kurus par tādiem atzīst kompetentā iestāde.

*16. pants***Pagaidu nodošana**

1. Līdz katra divpadsmit mēnešu perioda beigām dalībvalstis par attiecīgo periodu atļauj to individuālo references daudzumu daļas pagaidu nodošanu, kurus ražotāji, kam ir tiesības uz tiem, nav paredzējuši izmantot.

Dalībvalstis var reglamentēt nodošanu atbilstīgi attiecīgajām ražotāju kategorijām vai piena ražošanas struktūrām, var tās ierobežot līdz pircēja līmenim vai reģiona ietvaros, atļaut pilnīgu nodošanu 15. panta 3. punktā paredzētajos gadījumos un noteikt, kādā apmērā nodevējs var atkārtot nodošanu.

2. Dalībvalsts var nolemt neīstenot 1. punktu, pamatojoties vismaz uz vienu no šādiem kritērijiem:

- a) vajadzība veicināt strukturālas izmaiņas un pielāgojumus;
- b) globālas administratīvās vajadzības.

*17. pants***References daudzumu nodošana kopā ar zemi**

1. Individuālos references daudzumus nodod kopā ar saimniecību ražotājiem, kas to pārņem gadījumā, ja saimniecību pārdod, iznomā, nodod faktiskā vai paredzama mantojuma gadījumā vai ar jebkuriem citiem līdzekļiem, kuri rada līdzvērtīgas tiesiskās sekas ražotājiem,

▼B

saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas jānosaka dalībvalstij, ņemot vērā piena produktu ražošanai izmantotos apgabalus vai citus objektīvus kritērijus un attiecīgā gadījumā pušu vienošanos. References daudzuma daļu, kura attiecīgā gadījumā nav nodota kopā ar saimniecību, pievieno valsts rezervei.

2. Ja references daudzumi ir nodoti vai ja tos nodod saskaņā ar 1. punktu, izmantojot lauku nomu vai citus līdzekļus, kas rada līdzvērtīgas tiesiskās sekas, dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un lai nodrošinātu to, ka references daudzumus attiecina vienīgi uz ražotājiem, var lemt par to, ka references daudzums netiek nodots kopā ar saimniecību.

3. Ja zemi nodod valsts iestādēm un/vai izmantošanai sabiedrības interesēs vai ja nodošana notiek nelauksaimnieciskos nolūkos, dalībvalstis nodrošina to, ka tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi, lai aizsargātu pušu likumīgās intereses, un jo īpaši, ka ražotāji, atsakoties no minētās zemes, var turpināt piena ražošanu, ja viņi to vēlas.

4. Ja pušu starpā nepastāv vienošanās, gadījumā, kad beidzas lauku nomas termiņš un nav iespējams turpināt nomu saskaņā ar līdzīgiem noteikumiem, vai gadījumos, kas rada līdzvērtīgas tiesiskās sekas, attiecīgos individuālos references daudzumus saskaņā ar noteikumiem, kurus pieņēmušas vai pieņems dalībvalstis, ņemot vērā pušu likumīgās intereses, pilnībā vai daļēji nodos tiem ražotājiem, kas tos pārņem

*18. pants***Īpaši nodošanas pasākumi**

1. Sekmīgas piena ražošanas pārstrukturēšanas vai vides uzlabošanas nolūkā, dalībvalstis saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus tās paredz, ņemot vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, var:

- a) vienā vai vairākos gada maksājumos piešķirt kompensāciju ražotājiem, kuri apņemas pilnībā vai daļēji pastāvīgi atteikties no savas piena ražošanas un tādā veidā atbrīvotos individuālos references daudzumus ieskaitīt valsts rezervē;
- b) pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem ražotāji, veicot maksājumu, divpadsmit mēnešu perioda sākumā var panākt to, ka kompetentā iestāde vai struktūra, kuru izraudzījusies minētā iestāde, pārdala individuālos references daudzumus, ko pilnībā atdevuši citi ražotāji iepriekšējā divpadsmit mēnešu perioda beigās, saņemot kompensāciju vienā vai vairākos gada maksājumos, kas līdzvērtīgi iepriekšminētajam maksājumam;
- c) centralizēt un pārraudzīt references daudzuma nodošanu bez zemes;
- d) gadījumā, kad zeme nodota, lai uzlabotu vidi, nodrošināt attiecīgā individuālā references daudzuma piešķiršanu ražotājam, kas atsakās no zemes, bet vēlas turpināt piena ražošanu;
- e) pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, noteikt reģionus vai savākšanas apgabalus, kur atļauta pastāvīga references daudzumu nodošana bez atbilstošās zemes nodošanas, lai uzlabotu piena ražošanas struktūru;
- f) pēc ražotāja pieprasījuma kompetentai iestādei vai struktūrai, ko izraudzījusies minētā iestāde, atļaut references daudzuma galīgo nodošanu bez atbilstošās zemes nodošanas vai otrādi, lai uzlabotu piena ražošanas struktūru saimniecības līmenī vai lai būtu iespējama ražošanas ekstensifikācija.

2. Pirmā punkta noteikumus var īstenot valsts līmenī, atbilstošā teritoriālā līmenī vai noteiktos savākšanas apgabalos.

▼B*19. pants***Nodotā references daudzuma daļas saglabāšana**

1. Nodotāšanas gadījumā, kā minēts 17. un 18. pantā, dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var saglabāt individuālā references daudzuma daļu savas valsts rezervei.

2. Ja references daudzumi ir nodoti vai tos nodod saskaņā ar 17. un 18. pantu kopā ar attiecīgo zemi vai bez tās, izmantojot lauku nomu vai citus līdzekļus, kas rada līdzvērtīgas tiesiskās sekas, dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un lai nodrošinātu references daudzumu attiecināšanu vienīgi uz ražotājiem, var lemt par to, vai nodotais references daudzums vai daļa no tā pāriet atpakaļ valsts rezervē un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tas notiek.

*20. pants***Atbalsts references daudzumu iegūšanai**

Neviena valsts iestāde nevar piešķirt finansiālu palīdzību, kas tieši saistīta ar kvotu iegūšanu, references daudzumu pārdošanai, nodošanai vai piešķiršanai saskaņā ar šo regulu.

*21. pants***Apstiprinājums**

Pircēja statusu iepriekš apstiprina dalībvalsts saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem.

Nosacījumi, kas jāizpilda ražotājiem, un informācija, kas tiem jāsniedz tiešās tirdzniecības gadījumos, noteikta saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

5. NODAĻA**PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI***22. pants***Maksājuma piemērošana**

Maksājumu uzskata par intervenci lauksaimniecības tirgu stabilizēšanai un to piemēro piena nozarē radušos izdevumu finansēšanai.

*23. pants***Pārvaldības komiteja**

1. Komisijai palīdz Piena un piena produktu pārvaldības komiteja, kas izveidota ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr.1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, šē turpmāk "Komiteja".

2. Ja ir izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais laika posms ir viens mēnesis.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp.

▼B*24. pants***Īstenošanas pasākumi**

Šīs regulas īstenošanai nepieciešamos pasākumus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

*25. pants***Atcelšana**

Ar šo no 2004. gada 1. aprīļa atceļ Regulu (EEK) Nr. 3950/92.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās jālasa saskaņā ar III pielikuma atbilstības tabulu.

*26. pants***Pārejas posma pasākumi**

Jebkurus pārejas posma pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu šajā regulā paredzēto izmaiņu ieviešanu sistēmā, pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

*27. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības *Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2004. gada 1. aprīļa, izņemot 6. un 24. pantu, ko piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B*I PIELIKUMS***REFERENCES DAUDZUMI****▼A1**

a) 2004./2005. gadam

Attiecībā uz Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Slovēniju un Slovākiju valsts references daudzumus, kasminēti 1. panta 1. punktā, piemēro laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2005. gada 31. martam.

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Beļģija	3 310 431,000
Čehijas Republika	2 682 143,000
Dānija	4 455 348,000
Vācija	27 864 816,000
Igaunija	624 483,000
Grieķija	820 513,000
Spānija	6 116 950,000
Francija	24 235 798,000
Īrija	5 395 764,000
Itālija	10 530 060,000
Kipra	145 200,000
Latvija	695 395,000
Lietuva	1 646 939,000
Luksemburga	269 049,000
Ungārija	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nīderlande	11 074 692,000
Austrija	2 749 401,000
Polija	8 964 017,000
Portugāle	1 870 461,000
Slovēnija	560 424,000
Slovākija	1 013 316,000
Somija	2 407 003,324
Zviedrija	3 303 000,000
Apvienotā Karaliste	14 609 747,000

b) 2005./2006. gadam

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Beļģija	3 310 431,000
Čehijas Republika	2 682 143,000
Dānija	4 455 348,000
Vācija	27 864 816,000
Igaunija	624 483,000
Grieķija	820 513,000
Spānija	6 116 950,000

▼ A1

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Francija	24 235 798,000
Īrija	5 395 764,000
Itālija	10 530 060,000
Kipra	145 200,000
Latvija	695 395,000
Lietuva	1 646 939,000
Luksemburga	269 049,000
Ungārija	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nīderlande	11 074 692,000
Austrija	2 749 401,000
Polija	8 964 017,000
Portugāle (*)	1 920 461,000
Slovēnija	560 424,000
Slovākija	1 013 316,000
Somija	2 407 003,324
Zviedrija	3 303 000,000
Apvienotā Karaliste	14 609 747,000

(*) Īpašs 50 000 tonnu palielinājums piešķiršanai vienīgi ražotājiem Azoru salās.

c) 2006./2007. gadam

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Beļģija	3 326 983,000
Čehijas Republika	2 682 143,000
Dānija	4 477 624,000
Vācija	28 004 140,000
Igaunija	624 483,000
Grieķija	820 513,000
Spānija	6 116 950,000
Francija	24 356 977,000
Īrija	5 395 764,000
Itālija	10 530 060,000
Kipra	145 200,000
Latvija	695 395,000
Lietuva	1 646 939,000
Luksemburga	270 394,000
Ungārija	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nīderlande	11 130 066,000
Austrija	2 763 148,000
Polija	8 964 017,000
Portugāle	1 929 824,000

▼ **A1**

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Slovēnija	560 424,000
Slovākija	1 013 316,000
Somija	2 419 025,324
Zviedrija	3 319 515,000
Apvienotā Karaliste	14 682 697,000

▼ **A2**

d) 2007./2008. gadam

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Beļģija	3 343 535,000
Bulgārija	979 000,000
Čehijas Republika	2 682 143,000
Dānija	4 499 900,000
Vācija	28 143 464,000
Igaunija	624 483,000
Grieķija	820 513,000
Spānija	6 116 950,000
Francija	24 478 156,000
Īrija	5 395 764,000
Itālija	10 530 060,000
Kipra	145 200,000
Latvija	695 395,000
Lietuva	1 646 939,000
Luksemburga	271 739,000
Ungārija	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nīderlande	11 185 440,000
Austrija	2 776 895,000
Polija	8 964 017,000
Portugāle	1 939 187,000
Rumānija	3 057 000,000
Slovēnija	560 424,000
Slovākija	1 013 316,000
Somija	2 431 047,324
Zviedrija	3 336 030,000
Apvienotā Karaliste	14 755 647,000

e) Laikposmā no 2008./2009. gada līdz 2014./2015.gadam

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Beļģija	3 360 087,000
Bulgārija	979 000,000
Čehijas Republika	2 682 143,000

▼ A2

Dalībvalsts	Daudzumi, tonnās
Dānija	4 522 176,000
Vācija	28 282 788,000
Igaunija	624 483,000
Grieķija	820 513,000
Spānija	6 116 950,000
Francija	24 599 335,000
Īrija	5 395 764,000
Itālija	10 530 060,000
Kipra	145 200,000
Latvija	695 395,000
Lietuva	1 646 939,000
Luksemburga	273 084,000
Ungārija	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Nīderlande	11 240 814,000
Austrija	2 790 642,000
Polija	8 964 017,000
Portugāle	1 948 550,000
Rumānija	3 057 000,000
Slovēnija	560 424,000
Slovākija	1 013 316,000
Somija	2 443 069,324
Zviedrija	3 352 545,000
Apvienotā Karaliste	14 828 597,000

f) References daudzumi piegādēm un tiešajai tirdzniecībai, kas minēti 6. panta 1. punkta otrajā daļā

Dalībvalsts	References daudzumi piegādēm, tonnās	References daudzumi tiešajai tirdzniecībai, tonnās
Bulgārija	722 000	257 000
Čehijas Republika	2 613 239	68 904
Igaunija	537 188	3 863
Kipra	141 337	87 365
Latvija	468 943	226 452
Lietuva	1 256 440	390 499
Ungārija	1 782 650	164 630
Malta	48 698	—
Polija	8 500 000	464 017
Rumānija	1 093 000	1 964 000
Slovēnija	467 063	93 361
Slovākija	990 810	22 506

▼ A2

g) Īpašās restrukturizācijas rezerves daudzumi, kasminēti 1. panta 4. punktā

Dalībvalsts	Īpašās restrukturizācijas rezerves daudzumi, tonnās
Bulgārija	39 180
Čehijas Republika	55 788
Igaunija	21 885
Latvija	33 253
Lietuva	57 900
Ungārija	42 780
Polija	416 126
Rumānija	188 400
Slovēnija	16 214
Slovākija	27 472.

▼ **B***II PIELIKUMS*▼ **A2****REFERENCES TAUKU SATURS**

Dalībvalsts	References tauku saturs (g/kg)
Beļģija	36,91
Bulgārija	39,10
Čehijas Republika	42,10
Dānija	43,68
Vācija	40,11
Igaunija	43,10
Grieķija	36,10
Spānija	36,37
Francija	39,48
Īrija	35,81
Itālija	36,88
Kipra	34,60
Latvija	40,70
Lietuva	39,90
Luksemburga	39,17
Ungārija	38,50
Nīderlande	42,36
Austrija	40,30
Polija	39,00
Portugāle	37,30
Rumānija	35,93
Slovēnija	41,30
Slovākija	37,10
Somija	43,40
Zviedrija	43,40
Apvienotā Karaliste	39,70

III PIELIKUMS
KORELĀCIJAS TABULA

Šī regula		Regula (EEK) 3950/92
1. panta	1. punkts	1. panta pirmā daļa
	2. punkts	—
	3. punkts	3. panta 2. punkts
2. pants		1. panta otrā daļa
3. pants		—
4. pants		2. panta 1. punkta pirmā daļa
5. pants		9. pants
6. panta	1., 2. un 3. punkts	—
	4. punkts	3. panta 2. punkts
	5. punkts	4. panta 2. punkts
7. pants		—
8. pants		—
9. pants		—
10. panta	1. un 2. punkts	—
	3. punkts	2. panta 1. punkta otrā daļa
11. panta	1. punkts	2. panta 2. punkta pirmā daļa
	2. punkts	2. panta 2. punkta otrā daļa
	3. punkts	2. panta 2. punkta trešā daļa
12. panta	1. punkts	2. panta 1. punkts
	2. un 3. punkts	—
	4. punkts	2. panta 3. punkts
13. panta	1. punkts	2. panta 4. punkts
	2., 3. un 4. punkts	—
14. panta	1. punkts	5. panta pirmā daļa
	2. un 3. punkts	—
15. pants		5. panta otrā un trešā daļa
16. pants		6. pants
17. panta	1. punkts	7. panta 1. punkts
	2. punkts	8.a panta b) punkts
	3. un 4. punkts	7. panta 1. punkta trešā daļa un 3. punkts
18. pants		8. pants
19. panta	1. punkts	7. panta 1. punkta otrā daļa
	2. punkts	8.a panta a) punkts
20. pants		—
21. pants		—
22. pants		10. pants
23. panta	1. punkts	11. panta pirmā daļa
	2. un 3. punkts	—
24. pants		11. panta pirmā daļa

▼B

Šī regula	Regula (EEK) 3950/92
25. pants	12. pants
I pielikums	Pielikums
II pielikums	—
III pielikums	—